

MAȘINI DE POMPIERI ÎN MINIATURĂ
colecția Codrin-Răzvan ȚIPLEA



Expoziție organizată de dr. Maria Magdalena TULUȘ - muzeograf
Grafica pliantului și fotografiile mașinilor de pompieri în miniatură:
Alexandru ȘEITAN - analist programator

Editat de Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” Galați

Director: prof. Cristian Dragoș CĂLDĂRARU

Program de vizitare:

■ aprilie - octombrie: miercuri-duminică: 10⁰⁰ - 18⁰⁰;

■ noiembrie - martie: miercuri-duminică: 9⁰⁰ - 17⁰⁰;

Luni-Marti: închis.

Galați, Str. Al.I.Cuza, nr. 80

www.migl.ro

www.facebook.com/muzeugl

www.facebook.com/muzeuldeistorie.galati



**MUZEUL DE ISTORIE
„PAUL PĂLTĂNEA” GALAȚI**



Colecționar CODRIN-RĂZVAN ȚIPLEA

Expoziție

**Mașini de pompieri
în miniatură**



**Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” - Lapidarium
Galați, str. Mr. Iancu Fotea nr. 2bis (lângă Biserica Greacă)**

www.migl.ro

[muzeuldeistorie.galati](https://www.facebook.com/muzeuldeistorie.galati)

muzeografi.migl@gmail.com

**PARTENERI
MEDIA:**



În secolul al XIX-lea, marile orașe europene dispuneau de unități de pompieri bine organizate și dotate, capabile să facă față misiunilor din ce în ce mai diversificate. Asemenea structuri încep să apară și în spațiul românesc, acestea aflându-se sub autonomia orașelor mari din Moldova și Țara Românească.

Inițiat în anul 1833, proiectul de organizare Roata de pompieri (pentru orașul București) va fi aplicat de Mihail Grigore Sturdza, Domnitorul Moldovei și în Iași, doi ani mai târziu. Astfel, în anul 1835, Roata de pojarnici, de la Iași, cu un efectiv de 100 de oameni, își intra în atribuții.

De asemenea, existența unei cazărmi în care funcționau reguli militare, personalul ce provenea de la celelalte unități care își menținea gradele, uniforma, obligațiile și drepturile aferente, similare cu cele din armată, instrucția cu specific militar și profesional, precum și dotarea cu armament de infanterie erau argumente care confirmau ideea structurii și organizării militare, a primei unități de pompieri din Iași.

În 1845, la București apărea o asemenea structură, efectivele sale fiind sensibil mai mari decât ale companiei din Iași, după cum și capitala Țării Românești era mai întinsă și mai populată decât cea a Moldovei.

Anul revoluționar 1848 va consacra pentru totdeauna virtuțile patriotice, inclusiv sacrificiul suprem ale pompierilor militari. La 13 Septembrie 1848, sângele ostașilor pompieri din București și al infanteriștilor a înroșit cazarma din Dealu Spirii și împrejurimile sale. Toate sursele istorice apreciază în unanimitate că majoritatea jertfelor, din cei peste 100 de morți și tot atâția răniți, au fost date de pompieri.

Drept urmare, ziua de 13 Septembrie a fost sărbătorită dintotdeauna ca fiind

ZIUA POMPIERILOR DIN ROMÂNIA.

Această zi a fost oficializată prin Legea 121/1996 privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari, și prin Hotărârea Guvernului 1490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

surse: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență; Muzeul Pompierilor „Foișorul de Foc” București.



1957-1959. Autopompă rapidă de intervenții la incendii IMS 57



Autopompă cisternă de intervenție TV



1958. Autotun de stins incendii ATI SR 114



1962. Autopompă cisternă SR 104 (UMT)



1973. Autospecială de intervenție la foc



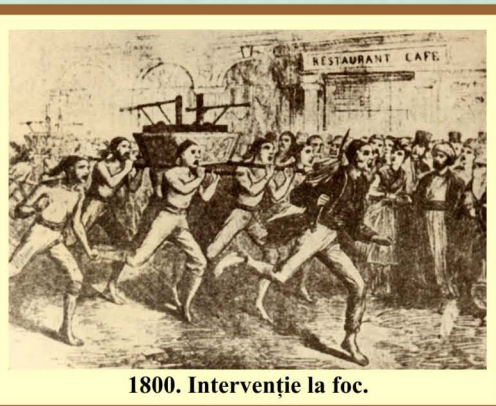
1975. Autospecială de lucru cu spumă



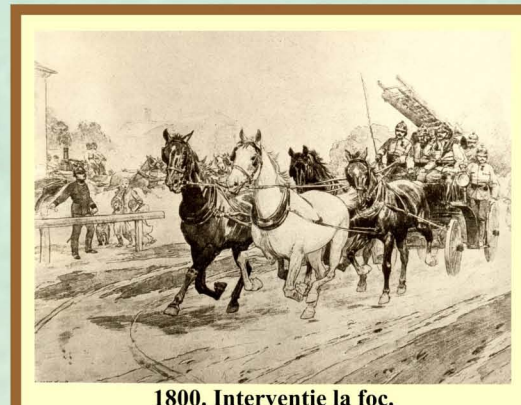
1980. Autopompă cisternă Roman 1221



1987. Autospecială prima intervenție și comandă APIC ARO 244



1800. Intervenție la foc.



1800. Intervenție la foc.



UNIFORMA POMPIERILOR după Înaltul Ordin de zi No. 116 din 18 VII 1860
Muzeul Militar Național, Uniformele Armatei Române 1830-1930, București, 1930

